

nogenlunde klart, hvad disse Ekspropriationsudgifter kunne beløbe sig til, og der er ikke Spørgsmaal om, at de jo ville blive meget dyre. Vi behøve blot at se hen til Ekspropriationen af Arealer ved Hovedbanegaarden i Odense. De Arealer, som behøves til Udvidelsen der, blive overordentlig kostbare, for ikke at tale om de store Bro-lægningsanlæg og Viadukter ved Odense By over de større Færdselsaarer. — Ved Lille Bælt foreslaas det jo at bygge en fast Bro til Forbindelse mellem Fyn og Jylland. At Forholdene ved Overfarten over Lille Bælt ikke ere, som de bør være, er omtalt af forskellige Talere i Gaar, og jeg skal derfor gaa ret løst hen over det. Jeg tør ikke sige, som det blev sagt i Gaar, at Jærnbaneadministrationen med Vilje har forsømt Overfartsforholdene for desto stærkere at kunne begrunde Nødvendigheden af en fast Bro mellem Jylland og Fyn. Jeg vil ikke sige dette, thi jeg ved det ikke, men at Færdselsforholdene over Lille Bælt ere forsømte, er et Faktum, som ingen, der rejser paa denne Linie, vil bestride; det er jeg vis paa. Men der er Forskel paa, om det er Forsømmelser i al Almindelighed eller Forsømmelser, der have det bestemte Formaal at bane Vejen for den faste Bro. Det sidste tør jeg ikke sige noget om. Der siges, at det er saa skrækkelig ubekvent for de rejsende at skulle stige ud af Vognen ved Fredericia og ulejlige sig den lange Vej paa 15—20 Skridt ud paa Færgen. Det kan jo være ganske rart, naar man kan blive siddende i den lune Kupe, indtil man naar Maalet. Det kan jo være meget rart for de rejsende; men mon det er lige saa rart for de Skatteydere, der skulle give alle disse mange Millioner, for at de rejsende kunne sidde saa bekvemt i deres Pelse i de lune Kupeer og slippe for at gaa disse 15—20 Skridt? Det tror jeg ikke, og det er et Hensyn, som man ikke kan lade ude af Betragtning. Det kan være godt nok med Mageligheden og Bekvemmeligheden, som det ærede Medlem for Middelfart (Lohmann) talte saa overordentlig smukt om; men de kunne ogsaa betales for dyrt. Den Befolkning, der skal bære Byrderne for at gøre det saa bekvemt for de rejsende som muligt, har det visselig ikke selv saa bekvemt, naar de skulle samle Skillingerne sammen og betale. Jeg synes derfor, at denne Begrundelse for at bygge en Bro er meget spinkel; thi den Ubekvemmelighed, at man skal gaa disse faa Skridt, bør man ikke regne for synderligt. Det er fremhævet af forskellige ærede Talere og ogsaa

i Motiverne, at Lille Bælt er saadant et slemt Farvand at sejle i i Taage. Det ærede Medlem for Vejle (Th. Nielsen) udmalede ret drastisk, hvorledes Storm, Isgang og Taage gøre dette Farvand ved Lille Bælt saa overordentlig farefuldt at sejle i. Det vidner dog ikke om nogen stor Navigationskunst, hvis vi efter at have befaret dette Farvand i saa mange Aar nu skulle komme til det Resultat, at det er forbundet med saadanne Farer og Ulemper at sejle der, at man nu maa bygge en fast Bro til mange Millioner Kr. Taagen synes jeg, at man maatte kunne komme over ved ved Koste og Bøjer at afmærke det Farvand, i hvilket Færgerne sejle i 10 Minutter fra Strib til Fredericia, og omvendt. Det vil ikke være umuligt at sætte nogle Koste med 30—40 Alens Afstand, de ville ikke genere Færdslen, og de ville dog kunne bemærkes i Taagen, saa at den uhyre Fare ved at sejle i dette store Farvand undgaas. Det samme ærede Medlem nævnte ogsaa, at det ikke er saa meget Persontrafikken, der volder Vanskelighed ved Lille Bælt som Godstrafikken. Det har det ærede Medlem laant af den ærede Ministers Motiver, hvor det ogsaa fremhæves, at det særlig er Godstrafikken, som det kniber med. Jeg er ganske vist usagkyndig paa dette Omraade; men jeg maa dog tilstaa, at jeg savner Evnen til at forstaa, at den Godsmængde, som man i Isvintre og Taage kan føre over Store Bælt fra Korsør til Nyborg, ikke ogsaa skulde kunne overføres fra Strib til Fredericia, uden at man behøver at bygge en Bro. Det anføres i Motiverne, at Færgen bruger saadan noget som 10 Minutter for at sejle fra Strib til Fredericia, og man skulde da tro, at det ikke var umuligt at føre over dette smalle Farvand den samme Godstrafik, som man med forholdsvis Letthed fører de 4 Mil over Store Bælt. Skulde det for Godstrafikkens Skyld være nødvendigt at anskaffe større Færger end de nuværende, dobbeltsporede Færger, ligger den Udvej saa snublende nær at anskaffe 1 eller 2 saadanne, og hvis de ikke skulde slaa til, finder man vel nok paa at anskaffe yderligere 1 eller 2. Maaske det efterhaanden kunde føre til, at man i Stedet for de mindre, enkeltsporede Færger over Lille Bælt fik dobbeltsporede til at føre Godset over paa, og naar vi faa det, siger den højtærede Minister i Anmærkningerne til sit Forslag, at saa ere vi sikrede, ikke alene nu, men ogsaa i Fremtiden. Alle disse Skræmmebilleder, der stilles om det farefulde Farvand at navigere i, synes derfor i høj Grad overdrevne. Naar man læser